

[Aksel Møller.]

er villigt til at medvirke til en Ratifikation af dette Forslag i Overensstemmelse med den Stilling, vi allerede har indtaget under Finansudvalgets Behandling af Sagen.

Aksel Larsen: Det viser sig, at den Lov, som blev vedtaget i Forsommeren, og hvorigennem Regeringen fik Bemyndigelse til med Finansudvalgets Sanktion at optage et Dollarlaan i Den internationale Bank, var utilstrækkelig, og at den altsaa for saa vidt var overflødig. Den internationale Bank vilde ikke være tilfreds med noget saadant, den forlanger yderligere, at Rigsdagen skal ratificere Laanekontrakten. Vort Parti modsatte sig i sin Tid den omtalte Bemyndigelseslov, fordi vi gik ud fra, at naar Regeringen fik en saadan Bemyndigelseslov, vilde den alene ved Hjælp af Finansudvalget være i Stand til at afslutte en saadan Laanekontrakt, og vi havde ikke dengang den fornødne Tillid til, at Laanekontrakten saa blev tilfredsstillende for Danmark og det danske Folk. Efter nu at have set Laanekontrakten er vi dobbelt glade for, at vi allerede dengang tog dette Forbehold, selv om man jo nok kan sige, at rent praktisk havde der ikke været saa stor Brug for det, eftersom Banken alligevel forlanger Sagen rigsdagsbehandlet. Naar Banken imidlertid kræver Laanekontrakten ratificeret af Rigsdagen, skyldes det ganske givet selve Laanekontraktens Indhold; det skyldes dens Bestemmelser, som i hvert Fald er af en saadan Art, at ingen Regering med bindende Virkning kan gaa ind paa Kontrakten, men at den maa godkendes af Rigsdagen. Dette er Forholdet, fordi Bestemmelserne ganske givet griber ind paa Lovgivningens Omraade, og det er endda et Spørgsmaal, om de ikke griber saa meget ind, at selve Rigsdagen paa almindelig lovmæssig Vis ikke er i Stand til at godkende disse Bestemmelser.

Naar Laanekontrakten er af den Art, er det klart, at Den internationale Bank for at sikre sig maa kræve Rigsdagens Sanktion. Jeg haaber da ogsaa, at samtlige Rigsdagens Medlemmer sætter sig meget nøje ind i det Forslag til Rigsdagsbeslutning, Regeringen har forelagt, studerer det i alle dets Detailler og danner sig et Helhedsbillede af det og af dets Virkning. Hidtil er denne Sag kun blevet forhandlet i Finansudvalget og imellem Udvalget og Partirepræsentanter, men man kan ikke derfor gaa ud fra, at Rigsdagsgruppernes Medlemmer er tilstrækkeligt vel informeret om disse Spørgsmaal, og jeg henstiller, som sagt, indtrængende, at i hvert Fald samtlige Folketingets Medlemmer

sætter sig ind i Sagen, saaledes at de ikke bagefter, naar Virkningerne af Kontrakten viser sig, kan sige: Vi anede ikke, at den var saadan og saadan, og vi stode paa de anbefalende Taler, der blev holdt af vore Ordførere.

Der er Tale om, at Danmark i Den internationale Bank skal kunne optage et Genopbygningslaan til i alt 40 Mill. Dollars. Det vil naturligvis være en stor Fordel for Landet at opnaa et saadant Laan til Genopbygningsformaal, men man bliver nødt til ogsaa at interessere sig ikke blot for den internationale Banks Statutter og Aarsberetning, som det ærede Medlem Hr. Ib Kolbjørn gjorde det, ikke blot for, at mange andre Lande har opnaaet eller ansøgt om Dollarlaan, men ogsaa for, hvad vi bliver i Stand til at købe for dette Dollarlaan, hvor vi bliver i Stand til at købe og paa hvilke Betingelser, og hvilke Forpligtelser for vort Land dette Dollarlaan medfører. Herom giver Laanekontrakten temmelig udførlig Oplysning.

Det siges i Laanekontraktens Artikel III, § 1, at det paa Forhaand skal aftales mellem Laantageren og Banken, hvad Laanets Provenu skal benyttes til, hvad man kan betale med det, hvad man kan købe for det: „De nærmere angivne Varer, der skal købes for Provenuet af Laanet, skal bestemmes ved Aftale mellem Banken og Laantageren.“ Det vil sige, Danmark er i hvert Fald ikke selv Herre over, hvilke Varer det kan købe, og det er givet, at saa er det heller ikke selv Herre over, hvor det kan købe disse Varer. Banken er medbestemmende, og selv om man opnaar almindelig Enighed med Banken om, hvilke Varer der skal købes for Laanet eller betales ved Hjælp af Laanets Provenu, er det alligevel saadan, at man i hvert enkelt Tilfælde først kan hæve af Laanet, hvis Banken sanktionerer det, og hvis Banken skønner, at der er Rimelighed i Anmodningen. Det kunde maaske være, hvad det være vilde, selv om allerede dette er en ret betænkelig Forpligtelse, men Betænelighederne bliver større, naar man læser videre i Artikel IV.

Ifølge Artikel IV, § 2, skal der opfyldes en meget lang Række udviklede Formaliteter, før man i hvert enkelt konkret Tilfælde kan faa Tilladelse til at købe eller betale Varer for Laanets Provenu eller en Del deraf. Man skal meddele Banken, hvor stort et Beløb man ønsker at hæve paa Laanekontoen; man skal sende en Fremstilling, der saa indgaaende, som Banken maatte kræve det, udviser Prisen paa disse Varer, den Dato, paa hvilken disse Varer blev bestilt, og de Datoer, paa hvilke Betaling